

Public

Scrutiny

Interpretatie van de artikelen van het Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden

deze versie en de Engelse versie zijn authentiek
tweede uitgave

De interpretaties zijn tijdelijk beperkt tot de artikelen 6, 10, 13, 14 and 17 in deze uitgave.

Introductie

Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: Europese Hof) is de aangewezen (in uitdrukkelijke bewoordingen) autoriteit om het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM) te interpreteren wanneer de toepassing botst met onvoldoende duidelijkheid. Het Europese Hof is verplicht om te interpreteren binnen het onderwerp en in de bedoelingen van de EVRM's auteur. Dit houdt in dat een artikel op enig moment (bijna) volledig is geïnterpreteerd voor de bedoelde toepassing. Dit moment is bereikt vele, vele jaren vóór 2018, het jaar van de ontwerp-verklaring van Kopenhagen. Het EVRM is in 1950 aangenomen en is in 1953 in werking getreden.

Het Europese Hof verzuimde zijn verplichting en interpreteerde het EVRM keer op keer met als resultaat interpretaties in disharmonie met elkaar, gebaseerd op nieuwe verdragen of wetten. Het is duidelijk dat deze disharmonie betrekking heeft op de uitspraken van het Europese Hof gedurende de laatste jaren en niet de eerste. De Publieke Controle is de enige wettelijke autoriteit die rechtbanken onderzoekt en heeft deze verzuimde opdracht één keer veroordeeld, voor alle gelijke gevallen (oordeel over het Europese Hof in de zaak Golder, www.publicscrutiny.nl, The Public Scrutinies). Om de leegte op te vullen die het Europese Hof open heeft gelaten, publiceert de Publieke Controle de vergaarde "Interpretaties van de artikelen van het EVRM", maar alleen degene die in harmonie met elkaar zijn. Totdat het Europese Hof toetreedt tot de eenheid van de Publieke Controle, is deze vergaring in een "Interpretaties van de artikelen van het EVRM" de enige juridische interpretaties en hun enige juridische uitgave.

1. Identificatie van "interpreteren" en het interpretatieproces

De eenheid van de Openbare Controle is het respect voor de EVRM's eigenaar's eigendom van diens onderwerp en bedoeling met diens EVRM. In lijn hiermee is het interpreteren van latente rechten en vrijheden die niet in uitdrukkelijke bewoordingen zijn geschreven, maar

toch bedoeld. Interpreteren is het onthullen van deze latente rechten en vrijheden die worden beschermd door het EVRM.

a. De plicht van het Europese Hof

Quote: "Het Hof erkent bij de beraadslaging over artikel 6, § 1, dat het de plicht is van het Hof om door middel van interpretatie na te gaan of een impliciet recht een factor of aspect vormt van het recht in uitdrukkelijke bewoordingen" (*zaak van Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, §28).

b. De wet is geformuleerd voor elk individu, dus ook interpretaties of oordelen

Quote: "Het bovenstaande beantwoordt aan het doel van elke wet, dat het 'voorzienbaar' is en (citaat) 'met voldoende precisie is geformuleerd om een individu in staat te stellen - indien nodig met passend advies - zijn gedrag te reguleren.'" (*zaak Rotaru vs. Roemenië*, 4 mei 2000, §55). Elk oordeel (zijnde de juiste toepassing van een wet) vereist hetzelfde. Vervolgens verklaart het Hof over de Conventie (citaat) "Aangezien het een wetgevend verdrag is, (...)." (*zaak Wemhoff vs. Duitsland*, 27 juni 1968, §8). Gelijke vereisten zijn dus verplicht voor het verdrag en de interpretaties ervan.

c. De Conventie's auteur's eigendom en het individu's recht om dit te ontvangen

Het recht op vrijheid van gedachten (artikel 9, §1, EVRM) is een bezit in uitdrukkelijke bewoording, net als elk ander mensenrecht, en dus een onvervreemdbaar eigendom. Het recht om eigen gedachten te manifesteren (artikel 9, §2, EVRM) is zowel een bezit als eigendom. Dus wetende dat niet één wetgever of de EVRM's auteur mensenrechten heeft, heeft elk particulier individu het onvervreembare recht op vrijheid om te ontvangen, de wetgever's of de EVRM's auteur's gedachten, intenties, onderwerpen en bedoelingen met zijn uitdrukking: diens wet of EVRM (artikel 10, EVRM). Dit is de taak van het Europese Hof (zie een subparagraaf a, hierboven).

Het Europese Hof heeft in de zaak *Golder (vs. het Verenigd Koninkrijk, 21 februari 1975)* in §35 onthult in staat te zijn om de overwegingen en intenties, en dus ook de onderwerpen en bedoelingen, te onthullen en te publiceren van de EVRM's auteur, in feite de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa (en natuurlijk de Contract Staten) over een artikel of artikelen in het algemeen door de documenten en de specifieke locatie ervan openbaar te maken; (citaat) "Documents of the Consultative Assembly, working papers of the 1950 session, Vol. III, nee. 93, p. 982, par. 5".

d. De verplichting van het Europese Hof aan de publieke controle's waarborging

Het Europese Hof is verplicht, ter verzekering van de controle van de rechterlijke macht door het publiek met het oog op het waarborgen van het recht op een eerlijk proces (*zaak Pretto e.a. vs. Italië*, 8 december 1983, §28), om de documenten en de locatie te onthullen en te publiceren van de EVRM's auteur's onderwerpen en bedoelingen met elk interpretatie voor een oppervlakkige verificatie dat de interpretatie in lijn is en nauw overeenstemt met deze auteur.

Het proces van interpreteren

e. Artikelen en interpretaties "moeten" in harmonie zijn

Het Europese Hof beraadslaagde in §32 tot en met §36 in de zaak *Golder (vs. het Verenigd Koninkrijk, 21 februari 1975)* wanneer twee bronnen op één lijn liggen maar elkaar niet overlappen, dat dan de minst beperkende geldig is. Vervolgens (citaat) "Het Hof herhaalt van meet af aan dat de Conventie en zijn Protocollen niet in een vacuüm kunnen worden geïnterpreteerd, maar moeten worden geïnterpreteerd in overeenstemming met de algemene beginselen van het internationaal recht waarvan ze deel uitmaken." (*zaak A.M. vs.*

Nederland, 5 juli 2016, §77). Dit "moet zijn" is exact hetzelfde voor de artikelen van elke wet en dus voor de interpretatie van het artikel.

f. Interpreteren is het onthullen van geïmpliceerde rechten

Elk artikel in de wet of in het EVRM beschrijft de gelijkheid van de beoogde gevallen en de onderscheidenlijke rechten: (citaat) "Het zou ondenkbaar zijn, naar de mening van het Hof, dat artikel 6 par. 1 (art. 6-1) in detail de procedurele waarborgen moet beschrijven die worden geboden aan partijen in een hangende rechtszaak en mag niet eerst datgene beschermen wat het in feite mogelijk maakt om van dergelijke garanties te profiteren" (zaak *Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, §35). Als de uitdrukkelijke bewoording niet voldoende duidelijk zijn, is het de plicht van het Europese Hof om het geïmpliceerde geval en rechten te onthullen (subparagraaf a, boven). Om af te ronden, geïmpliceerde rechten zijn degene die nodig zijn om het recht in uitdrukkelijke bewoordingen te laten gebeuren en ook degene die bedoeld zijn om te resulteren uit de uitgedrukte rechten. Een voorbeeld: (citaat) "Het Hof merkt verder op dat de verdragsluitende staten het recht hebben op grond van het internationaal recht en onder voorbehoud van hun verdragsverplichtingen, waaronder het verdrag, om de binnenkomst, het verblijf en de uitzetting van vreemdelingen te controleren. Uitzetting door een verdragsluitende staat kan echter aanleiding geven tot een probleem op grond van artikel 3 en derhalve de verantwoordelijkheid van die Staat erin betrekken op grond van het verdrag, indien gegronde redenen zijn aangetoond dat de betrokken persoon bij uitzetting een reëel risico loopt in strijd met artikel 3 een behandeling ondergaan (zaak *A.M. vs. Nederland*, finaal op 5 oktober 2016, §79)

g. Het proces van interpreteren is een alleenstaande gecombineerde operatie

Interpretatie is het tegenovergestelde van mening ("www.publicscrutiny.nl", "The Manual for Public Scrutiny (...) en meer documenten" in document "Inventory of the identifiers"). In aanvulling op subparagraaf e, hierboven: (citaat) "Het proces van interpretatie van een verdrag is een Eenheid, een alleenstaande gecombineerde operatie;" (zaak *Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, §30). "De preambule van een verdrag maakt integraal deel uit van de context.". "(...) Interpretatie van de voorwaarden van artikel 6 par. 1 (art. 6-1) volgens hun context en in het licht van het doel en het doel van de Conventie." (zaak *Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, §34). "Dit is geen uitgebreide interpretatie die de verdragsluitende staten nieuwe verplichtingen oplegt: het is gebaseerd op de bewoordingen van de eerste zin van artikel 6 par. 1 (art. 6-1) gelezen in zijn context en rekening houdend met het onderwerp en het doel van het verdrag, een wetgevend verdrag, en de algemene rechtsbeginselen (zaak *Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, §36). De betekenis van woorden in de tekst zijn van gewoonlijk bekende: (citaat) "The Government have emphasised rightly that in French "cause" may mean "procès qui se plaide" (Littré, Dictionnaire de la langue française, tome I, p. 509, 5o)." (zaak *Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, §32)

OPMERKING: de interpretatie en het proces van interpreteren is gelijk voor alle artikelen en alle wetten en het gevolg hiervan is dat het werk en proces dat in één geval bepaald is, geldig is voor alle gevallen, verdragen of wetten.

h. De beperking van een recht is strikt en niet interpreteerbaar

Het Europese Hof verklaart over het EVRM (citaat) "Aangezien het een wetgevend verdrag is, is het ook noodzakelijk om de interpretatie te zoeken die het meest geschikt is om het onderwerp en het doel van het verdrag te verwezenlijken, niet dat wat de door de partijen aangegane verplichtingen zou beperken tot de grootste mogelijke graad." (zaak *Wemhoff vs. Duitsland*, 27 juni 1968, §8). Rechter Zekia benadrukte op pagina 24 van het arrest *Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975) (citaat) "Wat belangrijk is aan deze artikelen (art. 9, art. 10, art. 11) is het feit dat elk artikel beschrijft in detail de beperkingen en begrenzing

die aan een dergelijk recht zijn verbonden.". Ten slotte, zijn de artikelen 17 "Verbod op misbruik van rechten", 18 "Beperking van het gebruik van beperkingen van rechten" of 53 "Vrijwaring van bestaande mensenrechten" van het EVRM niet de beperkende of begrenzende artikelen, omdat elk artikel beschrijft "in dit Verdrag" en niet "in dit artikel". Afrondend, is elk recht slechts beperkt in zijn eigen artikel en zijn de artikelen in een wet, verdrag of verdrag in harmonie.

i. Een interpretatie heeft altijd terugwerkende kracht

Wanneer een wet of verdrag in werking treedt, treden onmiddellijk ook de impliciete rechten in werking. Dus, de onthulde impliciete rechten, door middel van een legale interpretatie, waren dus al van kracht op het moment van bepaalde interpretatie. De EVRM's auteur wist dat elk tribunaal altijd de laatste in de rij is, terwijl deze auteur wist dat "een claim over het algemeen al bestaat voorafgaand aan de gerechtelijke procedure en een concept is dat onafhankelijk is hiervan." (*zaak Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, §32). Dit sluit het oordeel op basis van een mening uit en verplicht tot het oordeel op grond van de wet. Interpretaties van vele jaren later stellen zeer slecht werk vast van het Europese Hof of discriminatie, omdat artikel 46 voorziet in één (1) arrest voor iedereen in alle gelijke gevallen.

Dit gaat verder in het hoofdstuk hieronder "Interpretatie van alle artikelen van het EVRM"

2. Grondveste zuivering

De onderbouw van de fundamenteën van het oordelen over mensenrechten wordt door het Europese Hof volledig geruïneerd. (*) Ten eerste vanwege het negeren van de regels van "fair play". (*) Ten tweede omdat het de interpretatie van het EVRM domineert door zijn eigen steeds veranderende en onwettige mening. (*) Ten derde vanwege haar beleid om nieuwe gevallen, nationale wetten of internationale verdragen de basis te laten zijn voor haar eigen nieuwe wanordelijke meningen over het onveranderde EVRM. (*) Ten vierde omdat het de publieke controle totaal negeert: het vangnet tegen misdaden die tribunalen begaan.

Uitwerking

1. De regels van "fair play" bestaan en zijn verplicht om toe te passen, om ruzie te vernietigen. Deze regels zijn:
 - (a) De geldende regels zijn alleen de regels die de deelnemers vooraf kennen;
 - (b) Een scheidsrechter is een dood element in een meningsverschil;
 - (c) Ieder doet een ander niet aan wat men zichzelf niet aangedaan wil hebben;
 - (d) Gelijkheid van wapens tijdens het opstellen van een wet, een regeling, een verdrag of een overeenkomst.
2. Interpretatie staat volledig los van mening. Elke wet of regel is gemaakt om elk individu in staat te stellen zijn gedrag te reguleren (*zaak Rotaru tegen Roemenië*, 4 mei 2000 §55); dus ook een uitspraak. Eenieder heeft recht op vrijheid van meningsuiting die resulteert in het recht van elke privaat individu om kennis te nemen van het onderwerp en de bedoelingen van de EVRM's auteur met diens EVRM en elk van de artikelen van het EVRM. Ook het Europese Hof moet dit Mensenrecht naleven bij het interpreteren. Dit interpreteren is altijd het nauw volgen van de auteur van de uitdrukking. In het domein van de mensenrechten: de EVRM's auteur's onderwerp en de bedoelingen met het EVRM en zijn Artikelen. Het EVRM verandert niet nadat het van kracht is geworden, dus er is een moment dat Het EVRM (of een wet) voldoende is geïnterpreteerd en deze taak is beëindigd. De interpretatie van het EVRM had vele, vele jaren vóór 2018 (jaar van de ontwerpverklaring van Kopenhagen) moeten zijn gestopt.

OPMERKING: Omdat een wet **terugwerkende** kracht heeft sinds de datum waarop

deze van kracht is geworden, heeft een vonnis ook terugwerkende kracht sinds de datum waarop de betreffende wet van kracht is geworden.

3. Elke wet, regel, verdrag of overeenkomst heeft intrinsiek voldoende voorzienigheid. Het EVRM is niet gewijzigd nadat het van kracht is geworden. Ook het Europese Hof moet de garantie van elk privaat individu eerbiedigen en moet zijn onveranderlijke interpretaties van de mensenrechten toepassen in nieuwe wetten of verdragen (artikel 32, EVRM) en moet de Contract Staten veroordelen die onjuiste toepassing niet corrigeren in nieuwe gevallen (artikel 46, §5, EVRM). Het beleid van het Europese Hof om nieuwe regelgeving (zelfs regelgeving die nog niet van kracht zijn) de leidraad te laten zijn voor zijn steeds veranderende mening (*zaak Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, § 29) is onwettig, net zoals de gevolgen ervan .
4. Gelezen het Europese Hof's "Opinie op de ontwerpverklaring van Kopenhagen", voert het Europese Hof het beleid uit om consequent de Publieke Controle te negeren. De Publieke Controle wordt nergens genoemd, overwogen of besproken.

De Publieke Controle heeft deze fundamentele misdaden tegen het EVRM eens veroordeeld voor alle gelijke gevallen, in de Publieke Controle's oordeel over de uitspraak van het Europese Hof in de zaak *Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975 op de huis-internetsite "www.publicscrutiny.nl" achter item 1.

3. Fundamenten van rechtvaardig oordelen

In een bijgevoegd aanhangsel worden de fundamenteën geïdentificeerd van elk rechtvaardig oordelen. (*) Ten eerste streeft elk tribunaal ernaar onnodig te worden vanwege zijn onbetwistbare rechtvaardige oordelen. (*) Ten tweede is elke uitspraak met terugwerkende kracht, sinds de wet of overeenkomst in werking is getreden. (*) Ten derde bestaat er 1 uitspraak voor iedereen en voor alle gelijke gevallen, wat ertoe verplicht dat elk openbaar uitgesproken oordeel reproduceerbaar is door de Publieke Controle. (*) Ten vierde onthult elk verifieerbare uitspraak de rechtvaardige uitoefening van elke betrokken Burger en Mensenrecht zoals de wetgever het bedoeld heeft of zoals de partijen het hebben bedoeld met hun uiting, wet of overeenkomst. (*) Ten vijfde is "niet-ontvankelijk" een zeer uitzonderlijke en zeldzame beslissing van de president van de rechtbank, omdat deze niet-ontvankelijkheid niet zou mogen bestaan.

4. Algemene principes voor elke rechtsstaat en rechtvaardig oordelen

In een bijgevoegde bijlage zijn de algemene principes geïdentificeerd van de rechtvaardige (is niet hetzelfde als correcte) uitoefening van enig recht, met toegestane middelen en door gemachtigde personen. (*) Ten eerste kan alles wat er in de samenleving gebeurt, voor een tribunaal worden gebracht en uiteindelijk eindigen door de Publieke Controle. (*) Ten tweede is elke wet gemaakt en geschreven voor elk private individu, om zijn gedrag te regelen; dus ook elk oordeel. (*) Ten derde is elke rechtszaak gefixeerd op de dag dat het inleidende document is ingediend en ontvangen bij het gerecht. (*) Ten vierde bevat het gerechtsdossier verplicht het gerecht's voorbereidingsformulier dat de inventaris van de onderzochte documenten en het gerecht's onderzoek, de bevindingen en de conclusie van het gerecht vermeldt. (*) Ten vijfde wordt ook beraadslaagd en beoordeeld, elk artikel van de wet of overeenkomst dat niet in harmonie is met een andere wet of artikel dan wel deze belemmert. (*) Ten zesde is een eerlijke hoorzitting alleen over wat er tot de datum van indiening is gebeurd en alleen over de documenten in het dossier. (*) Ten zevende is elke mening of elke nieuwe interpretatie niet ontvankelijk om de rechtvaardige uitoefening van een recht te bepalen (Interpretatie van alle artikelen, hoofdstuk Grondvest zuivering, § Fair Play, sub a).

5. Interpretatie van alle artikelen van het EVRM

De mensenrechten zijn van iedereen en de artikelen moeten in harmonie zijn met elk van alle andere. De onderstaande doeleinden zijn dus onbetwistbaar geldig voor elk artikel en recht.

Bedoeling 1: Om te benadrukken hier het herhalen van paragraaf 1, sub c: Iedereen heeft de mensenrechten (bijna elk artikel, verdrag). Dit stelt vast dat het recht een bezit is. Omdat ieder particulier individu mensenrechten bezit, is een mensenrecht onder particulieren niet verhandelbaar, niet verkoopbaar of niet koopbaar. Voor de nationale autoriteiten zijn de mensenrechten onvervreemdbaar (artikel 1, Universele Verklaring van de VN)

Bedoeling 2: Het verdrag is een normaal contract tussen de verdragsluitende partijen en iedereen (artikel 1, verdrag). De regels en rechtsgevolgen (van verbintenissen Recht) zijn hierbij betrokken, maar vallen onder de nationale wetgeving.

OPMERKING: Elk beroep is dus een normale ingebrekestelling, volgens de nationale wetgeving, wegens contractbreuk. Het is geen "eerlijke en openbare hoorzitting binnen een redelijke termijn door een onafhankelijk en onpartijdig tribunaal dat bij wet is ingesteld", omdat dit proces al heeft plaatsgevonden en standaard vanwege de niet-onafhankelijkheid en niet-onpartijdigheid van welk tribunaal dan ook.

OPMERKING 2: het EVRM is een garantie: nergens wordt bepaald met welk nummer de herhaling het 'ware en enige' mensenrecht in kwestie toepast. Hetzelfde geldt: het EVRM bepaalt niet welk aantal rechtbanken het 'ware en enige' eerlijke rechtsproces of het 'ware en enige' onpartijdige tribunaal levert

Bedoeling 3: De werking van de fundamentele clausules van enig artikel mag niet ondergeschikt zijn aan de soevereine wil van de Staat. **Verenigende bevestiging:** "Indien de Contract Staten naar eigen goeddunken in staat waren om een strafbaar feit als disciplinair in plaats van strafrechtelijk te classificeren, of om de auteur van een 'gemengd' strafbaar feit te vervolgen op disciplinair in plaats van op strafrechtelijk vlak, zou de werking van de fundamentele clausules van de artikelen 6 en 7 (art. 6, art. 7) ondergeschikt zijn aan hun soevereine wil. Een tot zover uitreikende speelruimte zou kunnen leiden tot resultaten die onverenigbaar zijn met de bedoeling en het onderwerp en van het verdrag. (*zaak Engel e.a. tegen Nederland, 8 juni 1976, §81*).

6. Interpretatie van artikel 6, § 1

Recht op een eerlijk proces

Bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging heeft een ieder recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld. De uitspraak moet in het openbaar worden gewezen maar de toegang tot de rechtszaal kan aan de pers en het publiek worden ontzegd, gedurende de gehele terechtzitting of een deel daarvan, in het belang van de goede zeden, van de openbare orde of nationale veiligheid in een democratische samenleving, wanneer de belangen van minderjarigen of de bescherming van het privéleven van procespartijen dit eisen of, in die mate als door de rechter onder bijzondere omstandigheden strikt noodzakelijk wordt geoordeeld, wanneer de openbaarheid de belangen van een behoorlijke rechtspleging zou schaden.

Bedoeling 1: Er is maar één tribunaal; die van eerste aanleg. **Verenigende bevestiging:** "De mensenrechten hebben alleen betrekking op een rechtbank van eerste

aanleg (*zaak De Cubber tegen België*, 26 oktober 1984, §32).

Navolgen van de "Interpretatie van alle artikelen", Bedoeling 1, opmerking 1 is vereist. Om de werkverwerving over de rug van private individuen te vernietigen is navolgen van "Interpretatie van alle artikelen", Bedoeling 1, Opmerking 2 verplicht.

Bedoeling 2: Iedereen heeft recht op toegang tot een rechtbank, op toegang tot een rechter en op toegang tot een advocaat. (*Breed beraadslaagd in de zaak Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, §21 tweede streep, plus §35). Zonder enige belemmering van de staat (Interpretatie van alle artikelen, Interpretatie artikel 13, Bedoeling 3)

Bedoeling 3: Iedereen heeft het recht om een claim in te dienen. **Verenigende bevestiging:** "Artikel 6 par. 1 (art. 6-1) verzekert een ieder het recht om elke claim met betrekking tot zijn burgerrechten en verplichtingen voor een rechtbank of tribunaal te laten brengen." (*zaak Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, §36).

Bedoeling 4: Onmiddellijk na toegang tot de rechtbank heeft iedereen op voorhand uitvoerbaar en zonder belemmering het recht om de behandeling in een eerlijke, rechtvaardige procedure te claimen door een onberispelijke, vakbekwame, rechtvaardige rechtbank. **Verenigende bevestiging:** "het artikel belichaamt het" recht op een rechtbank ", waarvan het recht op toegang, dat is het recht om een procedure in burgerlijke zaken voor de rechtbanken in te stellen, vormt slechts één aspect. Hieraan worden de garanties toegevoegd die zijn vastgelegd in artikel 6 par. 1 (art. 6-1) zowel wat betreft de organisatie en samenstelling van de rechtbank als het verloop van de procedure. Kortom, het geheel vormt het recht op een eerlijk proces." (*zaak Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, §36).

Bedoeling 5: De verplichting om een uitspraak in het openbaar uit te spreken, dient ter Controle door het publiek. **Verenigende bevestiging:** "Het Hof stelt dat het vonnis in het openbaar zal worden uitgesproken, bedoeld is om toezicht op de rechterlijke macht door het publiek te verzekeren met het oog op het vrijwaren van het recht op een eerlijk proces" (*zaak Pretto vs. Italië*, 8 december 1983, §27; *Case of Campbell and Fell tegen het Verenigd Koninkrijk*, 28 juni 1984, §91).

De bovenstaande interpretaties van artikel 6 stellen vast dat de taak van interpreteren van artikel 6, §1 in 1984 eindigde. Alle uitspraken over dit artikel na 1984 hebben alleen betrekking op het verwerven van werk en zijn in strijd met artikel 46, §5. Deze overtreding veroorzaakte het geweld in de wereld zoals erkend in de preambule van de Universele Verklaring.

7. Artikel 6, §2

Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, wordt voor onschuldig gehouden totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan.

8. Artikel 6, §3

Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, heeft in het bijzonder de volgende rechten:

- (a) onverwijld, in een taal die hij verstaat en in bijzonderheden, op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging;

- (b) te beschikken over de tijd en faciliteiten die nodig zijn voor de voorbereiding van zijn verdediging;
- (c) zich zelf te verdedigen of daarbij de bijstand te hebben van een raadsman naar eigen keuze of, indien hij niet over voldoende middelen beschikt om een raadsman te bekostigen, kosteloos door een toegevoegd advocaat te kunnen worden bijgestaan, indien de belangen van een behoorlijke rechtspleging dit eisen;
- (d) de getuigen à charge te ondervragen of doen ondervragen en het oproepen en de ondervraging van getuigen à décharge te doen geschieden onder dezelfde voorwaarden als het geval is met de getuigen à charge;
- (e) zich kosteloos te doen bijstaan door een tolk, indien hij de taal, die ter terechtzitting wordt gebezigd niet verstaat of niet spreekt.

9. Interpretatie van artikel 10, §1

Vrijheid van meningsuiting

Eenieder heeft recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid om meningen te koesteren en informatie en ideeën te ontvangen en door te geven zonder inmenging van de overheid en ongeacht grenzen. Dit artikel belet Staten niet om te eisen van vergunning van omroep-, televisie- of bioscoopondernemingen.

Bedoeling 1: Het recht om informatie te ontvangen kan onmogelijk verantwoordelijkheden en plichten met zich meebrengen, zoals § 2 voorschrijft. Dit stelt vast dat het recht op vrijheid om informatie te ontvangen onbeperkt en onbegrensd is, dus ongehinderd in verband met de informatie ontvangen over de gedachten, intenties, onderwerpen en bedoelingen van de EVRM's auteur en diens uitdrukking ervan: het EVRM. **Verenigende bevestiging:** er is geen uitspraak van het Europese Hof over dit onderwerp beschikbaar dat voldoet aan de eis "in overeenstemming te zijn met de andere artikelen van het EVRM en in overeenstemming met de algemene beginselen van het internationaal recht waarvan ze deel uitmaken". (Paragraaf 1, e, boven)

Bedoeling 2: Het recht om ontvangen informatie door te geven (te verspreiden of door te sturen) brengt verantwoordelijkheden en plichten met zich mee, zoals in §2 wordt voorgeschreven. Ten eerste om het eigendom van de ander van zijn uitgedragen gedachten –of meningen– te respecteren (artikel 9, §1) en om het eigendom van de ander te respecteren van zijn uitdrukking dat insluit het respecteren van de inhoud van de uitdrukking in het gebruikte medium. Afwijken van deze norm is mogelijk alleen bij wet, waarover echter dit artikel blijft regeren. **Verenigende bevestiging:** er is geen uitspraak van het Europese Hof over dit onderwerp beschikbaar dat voldoet aan de eis "in overeenstemming te zijn met de andere artikelen van het EVRM en in overeenstemming met de algemene beginselen van het internationaal recht waarvan ze deel uitmaken". (Paragraaf 1, e, boven)

10. Artikel 10, § 2

De uitoefening van deze vrijheden kan, aangezien het plichten en verantwoordelijkheden meedraagt, onderworpen zijn voor de formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of straffen zoals voorgeschreven door de wet en noodzakelijk zijn in een democratische samenleving, in het belang van nationale veiligheid, territoriale integriteit of openbare veiligheid, ter voorkoming van wanorde of misdaad, ter bescherming van de gezondheid of moraal, ter bescherming van de reputatie of rechten van anderen, ter voorkoming van het openbaar maken van in vertrouwen ontvangen informatie, of ter handhaving van het gezag en de onpartijdigheid van de rechterlijke macht.

11. Interpretatie van artikel 13

Recht op een doeltreffende voorziening

Een ieder wiens rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie.

Bedoeling 1: Dit artikel is geen duplicaat van artikel 6. Hierbij wordt het principe toegepast dat elk artikel in harmonie is met elk ander artikel. **Verenigende bevestiging:** "Artikel 13 (art. 13) spreekt van een effectief rechtsmiddel voor een "nationale autoriteit" ("instance nationale") die geen "tribunaal" of "rechtbank" mag zijn in de zin van artikel 6, lid 1, van het Reglement. 1 en 5 par. 4 (art. 6-1, art. 5-4). ". (*zaak Golder tegen het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, §33).

Bedoeling 2: De rechten en vrijheden van het EVRM zijn burgerrechten, maar andersom zijn burgerrechten, niet de rechten en vrijheden van het EVRM. Dit past het principe toe dat elk artikel is in harmonie met elk van alle andere. **Verenigende bevestiging:** "Het concept van "burgerrechten en plichten" (artikel 6, lid 1) (art. 6-1) gaat niet zo ver als dat van "rechten en vrijheden zoals uiteengezet in dit Verdrag" (Artikel 13) (art. 13), zelfs als er enige overlapping is. ". (*zaak Golder tegen het Verenigd Koninkrijk*, 21 februari 1975, §33).

Bedoeling 3: Het effectieve rechtsmiddel kan niet worden belemmerd door de Contract Staat. **Verenigende bevestiging:** "In het bijzonder mag de uitoefening van het rechtsmiddel niet op ongerechtvaardigde wijze worden belemmerd door handelingen of nalatigheden van de verwerende staat.". (*Aksoy v. Turkije*, 1996, §95 in fine; *Aydın v. Turkije*, 1997, § 103; *Paul en Audrey Edwards v. Verenigd Koninkrijk*, 2002, §96).". (Artikel 17, EVRM).

Bedoeling 4: De effectiviteit van de remedie is het rechtstreeks oplossen van de betwiste situatie. **Verenigende bevestiging:** "Om effectief te zijn, moet de remedie in staat zijn om de betwiste situatie direct te verhelpen (*Pine Valley Developments Ltd en Anderen tegen Ierland*, besluit van de Commissie, 1989; se).".

Recht zetting: Een betwiste situatie bestaat niet vanwege het vereiste van een overtreding. De rechten en vrijheden worden bepaald volgens artikel 6, §1 (interpretaties van de Verdragsartikelen, algemeen beginsel 2). Een overtreding begaan door personen die in een officiële hoedanigheid handelen, wordt dus uitsluitend begaan door een tribunaal. Een overtreding begaan door een tribunaal wordt uitsluitend bepaald door de Publieke Controle. ("Interpretatie van alle artikelen", Interpretatie artikel 6, §1 Bedoeling 5).

Bedoeling 5: De nationale autoriteit is de uitvoerende macht van de publieke controle. **Verenigende bevestiging:** "De "autoriteit" bedoeld in artikel 13 hoeft niet in alle gevallen een gerechtelijke instelling in strikte zin te zijn of een rechtbank in de zin van de artikelen 6, §1 en 5, §4, van het EVRM (*Golder vs. Het Verenigd Koninkrijk*, 1975, §33; *Klass en anderen tegen Duitsland*, 1978, §67; *Rotaru tegen Roemenië [GC]*, 2000, §69; *Driza tegen Albanië*, 2007, §116).

De bovenstaande interpretaties van artikel 13 stellen vast dat de taak om artikel 13 te interpreteren eindigde in 1996. Inclusief dat de uitvoerende macht van de publieke controle wordt gegarandeerd door en zonder enige belemmering van een verdragsluitende staat. Alle uitspraken over dit artikel na 1996 hebben alleen betrekking op het verwerven van werk en zijn in strijd met artikel 46, §5. Deze

overtreding veroorzaakte het geweld in de wereld zoals erkend in de preambule van de Universele Verklaring.

12. Interpretatie van artikel 14

Verbod op discriminatie

Het genot van de rechten en vrijheden uiteengezet in dit Verdrag zal worden verzekerd zonder discriminatie op welke grond dan ook, zoals geslacht, ras, huidskleur, taal, religie, politieke of andere mening, nationale of sociale afkomst, associatie met een nationale minderheid, eigendom, geboorte of andere status.

Bedoeling 1: Het verbod op discriminatie is uitsluitend gericht op het genot van de rechten en vrijheden en elk geïmpliceerd recht. Deze impliciete rechten zijn alles dat nodig is om van het genot te genieten en dat het directe resultaat is van het genieten. Dit genot is beperkt tot de rechten en vrijheden die in het EVRM zijn uiteengezet. Het verbod is op elke grond dus onbeperkt; het is niet nodig deze op te sommen of te bepalen wanneer discriminatie optreedt.

Verenigende bevestiging: er is geen uitspraak van het Europese Hof over dit onderwerp beschikbaar dat voldoet aan de eis "in overeenstemming te zijn met de andere artikelen van het EVRM en in overeenstemming met de algemene beginselen van het internationaal recht waarvan ze deel uitmaken". (Paragraaf 1, e, boven)

Bedoeling 2: Discriminatie wordt geïdentificeerd door een onderscheid dat (*) onwettig is, (*) niet nodig is wanneer het rechtmatig is, (*) wordt afgedwongen wanneer het rechtmatig en nodig is. Afdwingen is te identificeren door het ontbreken van een overeengekomen manier van doen of een gerechtelijk bevel.

13. Interpretatie van artikel 17

Verbod op misbruik van rechten

Geen der bepalingen van dit Verdrag mag worden uitgelegd als zou zij voor een Staat, een groep of een persoon een recht inhouden enige activiteit aan de dag te leggen of enige daad te verrichten met als doel de rechten of vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld teniet te doen of deze verdergaand te beperken dan bij dit Verdrag is voorzien.

Bedoeling 1: De interpretatie van het EVRM wordt wettelijk uitgeoefend door uitsluitend het Europese Hof (artikel 32, EVRM). De interpretatie van het nationale recht wordt wettelijk uitgeoefend door in de eerste plaats het nationale gerecht.

Verenigende bevestiging: "Het is in de eerste plaats aan de nationale autoriteiten, met name de rechtbanken, om problemen met de interpretatie van nationale wetgeving op te lossen. Dit geldt met name voor de interpretatie door rechtbanken van regels van procedurele aard, zoals de voorgeschreven wijze en voorgeschreven beroepstermijn. De rol van het Hof is beperkt tot nagaan of de gevolgen van een dergelijke uitlegging verenigbaar zijn met het verdrag.". (*zaak Brualla Gómez de la Torre vs. Spanje*, 19 december 1997, §31).

Bedoeling 2: Voor het doel van vernietiging maakt het niet uit of het bereiken per ongeluk of opzettelijk is. Een beperking van het verbod wordt in dit artikel niet beschreven.

Bedoeling 3: Het is een staat, groep of persoon verboden om uit het verdrag enig recht op vernietiging van enig mensenrecht of op vernietiging van de bescherming

van een mensenrecht af te leiden. Voor een staat omvat dit het maken van wetgeving en voor een groep of persoon omvat dit ook het aangaan van contracten. **Verenigende bevestiging:** "Voor zover het verwijst naar groepen en individuen, is het doel van artikel 17 om het voor hen onmogelijk te maken om uit het Verdrag het recht te ontleen om deel te nemen aan een activiteit of handeling te verrichten die gericht is op het vernietigen van een van de rechten en vrijheden uiteengezet in de Conventie." (*Lawless v. Ierland* (nr. 3), 1961, § 7 van het deel "de wet"; *Orban en anderen v. Frankrijk*, 2009, § 33; *Paksas tegen Litouwen* [GC], 2011, § 87; *Roj TV A / S tegen Denemarken* (dec.), 2018, § 30; *Šimunić tegen Kroatië* (dec.), 2019, § 37).

Bedoeling 4: Artikel 17 is niet gericht op het (de) Mensenrecht (en) die worden beschreven in zijn (hun) eigen artikel met zijn eigen beperking (en). Artikel 17 richt zich op wie verboden zijn en het Verdrag beoogt de bescherming van de mensenrechten. **Verenigende bevestiging:** "Wanneer een aanvrager een of meer van de bovenstaande doelen nastreeft, is artikel 17 relevant. Het Hof kan er echter voor kiezen om dergelijke zaken te behandelen zonder een beroep te doen op artikel 17 (*Zana tegen Turkije*, 1997; *Sürek tegen Turkije* (nr. 1) [GC], 1999; *Balsytė-Lideikienė tegen Litouwen*, 2008; *Vejdeland en anderen tegen Zweden*, 2012; *Smajić tegen Bosnië en Herzegovina* (dec.), 2018)

Verenigende bevestiging: SAMENVATTING van de zaak Katamadze tegen Georgië 14 februari 2006 (aanvraag nr. 69857/01, alleen in het Frans beschikbaar). De aanvrager, een journalist, werd veroordeeld wegens onjuiste hebben gepubliceerd informatie en beledigende opmerkingen over andere journalisten. Volgens de regering heeft verzoekster, die alleen tot doel had de betrokken personen te beledigen en hun rechten te vernietigen, misbruik gemaakt van haar vrijheid van meningsuiting. Het Hof oordeelde dat de argumenten van de regering tot de bevoegdheid van artikel 10, §2 vielen en achtte het niet nodig om ze ook in het kader van onderzoeken van artikel 17. Aangezien verzoekster niet in staat was aan te tonen dat haar verklaringen niet heeft een nodeloos persoonlijke aanval vormen, haar de aanvraag werd kennelijk ongegrond verklaard .

Recht zetting: Het is onmogelijk te bewijzen dat iets niet bestaat of niet aanwezig is. Het gerecht dat dit verwijt maakt is extreem vakonbekwaam of is verplicht aan te geven met welk bewijzen dit wel wordt geleverd.

Bedoeling 5: Artikel 17 is ook van toepassing op het Europese Hof: dit is beslist een groep; deze groep is definitief gevestigd op het grondgebied van de Europese Unie; deze groep bestaat beslist uit Europese inwoners.

OPMERKING: Het is de bevoegdheid van het Europese Hof om het EVRM te interpreteren en toe te passen (artikel 32, verdrag). Het is impliciet verboden om misbruik te maken door ander werk te doen, zoals werkvererving door nutteloos psuedo interpretaties en het niet verminderen van overtredingen door niet toepassen. (Uitspraken van Public Scrutiny op www.publicscrutiny.nl).

De bovenstaande interpretaties van artikel 17 stellen vast dat de taak om artikel 17 te interpreteren eindigde in 1997. Alle uitspraken over dit artikel na 1997 hebben alleen betrekking op het verwerven van werk en zijn in strijd met artikel 46, §5. Deze overtreding veroorzaakte het geweld in de wereld zoals erkend in de preambule van de Universele Verklaring.

APPENDIX

Uitwerkingen van de Fundamenten van rechtvaardig oordelen

1. Een tribunaal is verplicht om onnodig te worden vanwege zijn onbetwistbaar rechtvaardig oordelen. Het tribunaal is een vangnet voor ieder particulier en individu. Het interpreteren van de nationale wet zoals de wetgever het bedoeld heeft met betrekking tot de integratie van de mensenrechten is de exclusieve taak van het tribunaal. Gevallen ontstaan alleen te goeder trouw (= kennis van de betrokken wet en hieruit bedoelde rechten) en door misverstanden. Dit kan maar één keer gebeuren. Elke herhaling bewijst dat de uitspraak daarin onvoldoende duidelijk is. Dit is niet de schuld van een privaat individu en is een contractbreuk.
2. Een uitspraak heeft terugwerkende kracht sinds een wet, overeenkomst of artikel in werking is getreden ("Interpretaties van de artikelen", hoofdstuk Grondveste zuivering, §2)
3. Er is slechts 1 uitspraak voor iedereen en voor alle gelijke gevallen, wat doet verplichten dat elk openbare uitspraak reproduceerbaar is door de Publieke Controle. Omdat mondelinge verklaringen slechts enkele seconden waar zijn, moet de schriftelijke versie voor de partijen bevredigend weergeven, hun juridische relatie en hun ingediende feiten, argumenten of bewijzen en dat de redeneringen alle punten van onenigheid omvatten. Hiervoor moeten zij verifieerbaar ondertekenen in onbeperkte vrijheid en binnen een redelijke termijn.
4. Een verifieerbare uitspraak onthult de rechtvaardige uitoefening van elke betrokken burgerrecht en mensenrecht zoals de wetgever het bedoeld heeft of zoals de overeenkomstsluitende partijen hebben bedoeld met hun uitingen in de wet of overeenkomst. Dit betekent dat het brondocument van elke uitgewerkte gedachte of bedoeling onmiskenbaar wordt geïdentificeerd voor onderzoek door de Publieke Controle. Ook dat het wetsartikel wordt genoemd waaruit een uitgeoefend recht voortvloeit.
5. Een "niet-ontvankelijke" beslissing is een zeer uitzonderlijke en zeldzame beslissing van de president van het gerecht, omdat deze niet-ontvankelijkheid niet zou mogen bestaan. Want iedereen heeft het recht om een claim in te dienen die betrekking heeft op zijn burgerrechten of mensenrechten. Geen enkele Staat, gerecht of rechter kan afwijzen. ("Interpretaties van de artikelen", hoofdstuk interpretatie van alle artikelen, Bedoeling 4)

Uitwerking van de algemene principes

1. Alles wat er in de samenleving gebeurt, kan voor een tribunaal worden gebracht en eindigt uiteindelijk door de Publieke Controle. De nationale autoriteit van de Staat (artikel 13, EVRM) voert dit oordeel van de Publieke Controle uit in de betrokken gerechten (van eerste aanleg en hoger beroep) en diens rechter(s).
2. Elke wet is gemaakt en geschreven voor elke particulier om zijn gedrag te voeren. Dus als een privaat individu een procedure aanhangig maakt bij een gerecht, kent deze particulier zijn rechten en de schendingen al. ("Interpretaties van de artikelen", hoofdstuk Grondveste zuivering, §2)
3. Elke rechtszaak wordt vastgesteld op de dag dat het startdocument wordt ingediend en ontvangen bij het gerecht. Vanaf die dag zijn zijn nieuwe argumenten, redeneringen, feiten

of bewijzen niet meer ontvankelijk ("Interpretaties van de artikelen", hoofdstuk Grondveste zuivering, §1, a). Op basis van de bekende informatie vloeien de rechtsgevolgen voort zoals de wetgever heeft bedoeld te voorzien. Omdat wanneer dit voor het eerst beschikbaar komt op de openbare hoorzitting, dan het mensenrecht is vernietigd om informatie te ontvangen en te verstrekken om te beslissen over het indienen van een gerechtvaardigde rechtszaak (artikel 10, §1, EVRM).

4. Het gerechtsdossier bevat verplicht het nu geheime voorbereidingsformulier van het gerecht met de inventaris van de onderzochte documenten en het onderzoek, de bevindingen en de conclusie van de rechtbank. Want het Hof is verplicht om onderzoek te doen naar de onderwerpen en bedoelingen van de auteur en de reeds gewezen uitspraak voor alle gelijke gevallen (artikel 10, §1, Verdrag).
5. Elk artikel van de wet of overeenkomst dat niet in overeenstemming is met een andere wet of artikel dan wel deze belemmert, wordt overwogen en beoordeeld. Want elke wet is een geheel en een systeem van wetten is hetzelfde en is een uitvloeisel van de ene Grondwet. Uitzonderingen zijn dus standaard onwettig en illegaal.
6. Een eerlijke hoorzitting gaat over wat er is gebeurd tot aan de indieningdatum en over de documenten in het dossier. Een openbare hoorzitting is geen nieuwe tweede proces of procedure.
7. Geen nieuwe interpretatie of enige mening na de indieningdatum is toegestaan om de rechtmatigheid vast te stellen van een uitoefening van een recht (in harmonie met §3 hiervoor in dit hoofdstuk)